

מלכת ההתנתח

המתנתחלים מוואדי קלט, הוהירו החיילים, ששמרו המתנתחלים משך יומיים, את מפקד הכוח מפני תימניה יפהפייה, לבושה חולצה לבנה תמימה וחצי ג'ינס באופנת שאנל:

"הבחורה הזאת מכה, שורטת ובוועטת בדיוק במות הרגישים", אמרו לו. ואתם חיילים און ידעו מה שהם אומרים. עשרים וארבע שעות קן

אלו, היתה הרוח יוצאת מייד ממיפרישי הר מיבצע האדיר, ומותירה אותו כבלון שר התפוצץ.

השמועה כי כוחם של המתנתחלים נובע מרעיונות ארץ-ישראל השלימה, נשאב מסיפרי התורה או נאגר מחוראות הרב קוק, אינה אלא תרגיל ביחסי-זיכור של חברי גושי-אמונים הדתיים. כוחם האמיתי של המתנתחלים — בזוג רגליה היפות של נירה, חברת בני-עקיבא בת-ליאביב, בחזה השופע של ראומה, סטודנטית בבר-אילן, ובחיוכה המקסים של דליה, הלומדת ב-מיכללה לבנות דתיות בירושלים.

ואומנם, הן היו הנשק הסודי של ההתנתח-לות.

כאשר הגיע כוח של צה"ל לפנות את

הפאטאליה
אחת המתנתחלות המזדהות, שזכר תה מייד לכינוי מלכת-הסכסך של התנתחלות 74, נאלצה לעמוד קשות כדי לשכנע את הבחורים כי היא אומנם דתית.

המתגרה
נערה, תלמידת בית ספר דתי בירושלים, בשרוולים ארוכים וגרביים, אשר הביטה ב' התנשאות על כל הגברים הצעירים מסביבה.

המתלהבת

אחת מצורות החימום העצמי של גדודי המתנתחלות היתה יצירת מעגל של ריקודים ושירה, אשר מולם היו קופאים החיילים פעורי-פה וחסרי-אונים. המתנתחלות יצרו מעגלים כמעט בלתי-עבירים, כשהן צועקות לעבר החיילים המנסים להתקרב אליהן: "אל תגעו בי!" והחיילים הנבוכים נאלצו להתחנן שעה ארוכה עד שכוון של המתנתחלות אפס והמעגלים התפרקו.

הזרות

שתי צעירות מארגנטיינה, השוהות עתה בארץ, באו להזדהות עם המתנתחלים בהפגנה הגדולה שנערכה בירושלים, וריכזו סביבן תוך זמן קצר את כל זאבי עיר-הקודש.

בנות-החן, הצעירות שבין המתנתחלים. הן הן המנהיגות האמיתיות, האמאזונות, הלוחמות העיקשות. הן היו אלו שליבו את היצרים, הסעירו את הרוחות והנהיגו את המתנה. היועץ-המישפטי-למשלה, מאיר שמגר, שגה שגיאה חמורה כאשר הורה לעצור את הרב משה לווינגר ואת חנן פורת, ש' לדעתו היו מנהיגי המתנתחלים. צריך היה להורות לעצור את חיה, הבלונדית בת ה-17 מירושלים, ואת מזל, התימניה היפהפייה מפתח-תקווה, את רחל מרחובות ואת רותי מחיפה. אילו הורה לשוטרים לעצור את

התגלית הגדולה של "מיבצע-הק"
ה"פוח", מיבצע ההתנתחלות הגדול ש' נערך משך למעלה משבוע ימים, לא היתה היקפו הגדול של המיבצע, או מיספר הר משתתפים בו. היא לא היתה גם האירגון הקפדני שאיפיון מיבצע זה, ואף לא הר תכסיסים האינטרטיגיים של המארגנים, שהצליחו לשטות בצה"ל ובמישטרה ימים ארוכים, קודם שפוגו, או בעיקר, קודם שהתפנו מרצונם הטוב.

ההפתעה האמיתית היתה דווקא, גדוד

האדישה
לבושת חצאית ארוכה וחולצה ארוכת-שרוולים, כשמגן-הדוד הגדול תלוי על צדה, היא עומדת ומתבוננת בחבריה.

המלכה

צעירה בלונדית בת 16, תלמידת באה להזדהות עם רעותיה המתנתחלות ותילבושתה הדתית החמורה — שימלה עד מתחת מת נעול שעליה סוודר ארוך שרוולים אף הוא, מגן ומבט בתולי ותמים בעיניה — כל אלה זיכר

לכן הם ערכו ניסיון-פינוי בכוח, שסוכל בעיקר תוך דות לרועת-הלחימה של מזל.

אולם, בריגדת חסרות-הכיפה, כפי שכונו המתנתחלות על-ידי החיילים, לא היתה מורכבת ממזל לבדה. ערב קודם הפינוי בוואדי קלט, נערכה הפגנה המונית של המתנתחלים בגן-העיר בירושלים. בתחילה היה הגן המרוק רוחש כולו רק חובשי-כיפות ונערות בשרוולים ארוכים. אולם אטיאט פשטה בחוצות ירושלים השמועה שגן-העיר מלא התיכות דתיות וכל הזאבים, אשר התכוננו לבילוי ערב באחד ממועדוני-הלילה בעיר, ששטן על הגן כארבה. אולם גם אלה, וגם החיילים שבוואדי קלט, למדו מהר מאוד, ובדרך הקשה, כי תמונת הפיקניק הפס-טוראלי, גדוש היפהפיות, מטעה, כאשר ביקש חייל, בין ניסיון-פינוי אחד למישנאו, כתובת של אחת חי צעירות, או כשפנה מפניו, בין נאומה של תאמא-שלי